

Parnasszus mozgó.

Mozgalja : Igric.

Ifj. Toldy László, kitűnő komponistánk lakására mentem minap. Zárt ajtóra találtam. A kilincsre egy kártya volt akasztva, ezen ez állott:

Hőség miatt Kutwabügösdre mentem. Meleg lefogyasztott. Jelenlegi kilósúly 21037.

IFJ. TOLDY LÁSZLÓ, zeneszerző, a Nemzeti zenede tanára

Amint lassan silabizáltam e furcsa felirást lassankint kitaláltam, mit jelent.

Ez azt jelenti, hogy kiváló barátom, aki a világ legkövérebb zeneszerzője, a pesti aszfalt melegétől impozáns feste súlyából veszített s a szerencsétlen zeneköltő most mindössze már csak 21037 kiló, amiért is kikellett volna neki „Kutwabügösd“ című nyaraló telepre, hogy vissza szerezze a 1263 kilót, különben elveszíti ritmikai érzékét is.

Pincér! Menetrendet, üvöltém a Newyorkban.

Két órai keresés után Farkas Pál politikai felvilágosítása segítségével megtaláltam a fentjelzett állomást.

Kutwabügösd! mondta a konduktor és én kiszálltam.

„Itt lakik Toldy úr?“ kérdém a szolgálot.

„Itt“ mondta ő.

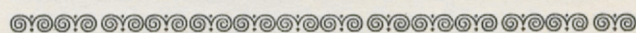
„Hol?“

„Off a jégveremben, de nem lehet bemenni hozzá, mert haldoklik.“

„Ugyan?“

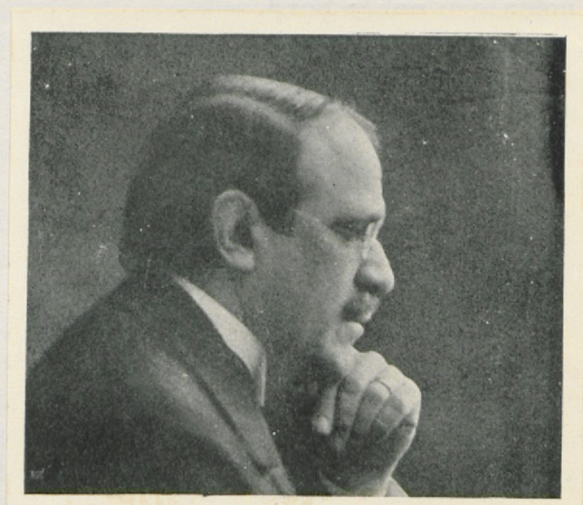
Oda szaladtam a jégveremhez, de ajtaját zárva találtam. Ellenben kívül ez állott ékes rigmusokban:

Hétfő, kedd és szerda, szombat,
Apad húsa a combonak
És amire lesz vasárnap
Engemet itt elkapálnak.
Kétszáz kiló vesz majd velem
Ó hűvös sír! hűs jégverem.

NÉPOPERAHÁZI NÉPDAL.

Gondolkodik a Márkus magába
Szombat este mi lesz vacsorára?
Mert amit a Wagner hozott
Megették olasz-kosztosok
S hiába
Gondolkodik a Márkus magába.

MÁRKUS DEZSŐ a Népopera igazgatója

Gondolkodik a Márkus magába:
Mért nem járnak Tisza-téri színházba
És ha járnak, mért potyára?
Hisz a jegynek volna ára...
S hiába
Gondolkodik a Márkus magába.